

ESMAs fokusområder 2013

Det europæiske værdipapirtilsyn (ESMA) har udsendt en meddelelse (*Public Statement*) hvori der er redegjort for [fokusområderne for de europæiske tilsynsmyndigheders regnskabskontrol af børsnoterede virksomheders 2013 regnskaber](#). Fokusområderne for 2013, hvoraf de tre markeret med '**' nedenfor også var fokusområder i 2012 (om end med lidt andet indhold), er beskrevet yderligere nedenfor.

ESMA fokusområder 2013

- Nedskrivning af ikke-finansielle aktiver* (IAS 36)
- Måling af - og oplysninger om - ydelsesbaserede pensionsforpligtelser* (IAS 19)
- Dagsværdimåling og oplysninger herom (IFRS 13)
- Oplysninger om anvendt regnskabspraksis samt regnskabsmæssige vurderinger og skøn (IAS 1)
- Måling af finansielle instrumenter og oplysning om tilhørende risici* (IAS 39 og IFRS 7)

ESMA udmeldte som anført også [fokusområder for regnskabskontrollen 2012](#). Erfaringen viser, at der i forbindelse med regnskabskontrollen af 2012 årsrapporterne spørges ind til et eller flere af de udmeldte fokusområder. Deloitte anbefaler derfor et forøget fokus på ovenstående områder i forbindelse med årsafslutningen for 2013.

ESMA forventer, at børsnoterede virksomheder og deres revisorer tager hensyn til disse fokusområder i forbindelse med henholdsvis udarbejdelse og revision af 2013 IFRS-regnskaber. Fokusområderne er uddybet i meddelelsen, som kan læses [her](#). Nedenfor følger en kort opsummering. Vi henviser til den uddybende tekst i selve meddelelsen såfremt et eller flere forhold nedenfor vurderes relevant.

Nedskrivning af ikke-finansielle aktiver (IAS 36)

Den afdæmpede økonomiske vækst i Europa kan betyde, at virksomhedernes aktiver genererer lavere pengestrømme end forventet, da de blev købt. Dette kan især være relevant i brancher underlagt cyklisk eller strukturel tilbagegang. Kontrolindsatsen for 2013 vil omfatte:

- Pengestrømsprognoser – disse skal være baseret på rimelige og dokumenterbare forudsætninger, som repræsenterer ledelsens bedste skøn. Størst vægt skal lægges på ekstern dokumentation og ledelsen skal vurdere rimeligheden af de forudsætninger, som pengestrømsprognoserne er baseret på, blandet andet ved at undersøge årsagerne til forskelle mellem tidligere prognoser og faktiske pengestrømme.
- Nøgleforudsætninger – disse skal være virksomhedsspecifikke i forhold til den konkrete pengestrømsfrembringende enhed (CGU). Vedrørende kapitalværdiberegninger kræver IAS 36, at ledelsen forklarer hvorledes den fastsætter de værdier, der er tilknyttet hver enkelt nøgleforudsætning. ESMA opfordrer virksomhederne til at overveje, om de kan forbedre kvaliteten af oplysninger på dette område og bemærker, at nøgleforudsætninger omfatter mere end blot oplysning om langsigtede vækstrater og anvendte diskonteringsatser.

- Følsomhedsanalyser – det er ESMA's vurdering, at oplysninger om følsomhed kan forbedres i de tilfælde, hvor goodwill eller andre immaterielle aktiver med udefinerbar brugstid er væsentlige for virksomheden. Som eksempel anfører ESMA, at oplysning på linje med "... ingen med rimelighed forventelig ændring i nøgleforudsætninger vil resultere i en nedskrivning" ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt for regnskabslæsers vurdering af følsomheden. Mere generelt minder ESMA om, at der for væsentlige CGU'ere eller grupper af CGU'er skal gives oplysninger om langsigtede vækstrater, diskonteringsrenten samt de vigtigste driftsmæssige forudsætninger (fx omsætningsvækst).

Se også omtalen af fokusområdet for 2012 [her](#).

Måling af - og oplysninger om - ydelsesbaserede pensionsforpligtelser (IAS 19)

IASB's fortolkningskomite (IFRS IC eller IFRIC) havde i løbet af 2013 en række overvejelser blandt andet om forståelsen af begrebet "virksomhedsobligationer af høj kvalitet" (*high quality corporate bonds* eller HQCB) som anvendes ved fastlæggelse af diskonteringsrenten i forbindelse med måling af ydelsesbaserede pensionsforpligtelser. IFRIC udtalte samtidig, at virksomhedens politik for valg af diskonteringsrente skal være konsistent over tid. På den baggrund forventer ESMA, at virksomhederne fastholder deres politik for valg af diskonteringsrente, forudsat at det relevante marked for HQCB fortsat er dybt.

ESMA minder samtidig om, at der skal oplyses om væsentlige aktuarmæssige forudsætninger ved opgørelse af nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse samt medtages følsomhedsanalyser. ESMA forventer tillige oplysning om de væsentlige vurderinger, som ledelsen har foretaget ved fastlæggelsen af diskonteringsrenten. Endvidere minder ESMA om kravet om en tredje balance, hvis implementeringen af den nye IAS 19 har væsentlig indflydelse på regnskabet.

Se også omtalen af fokusområdet for 2012 [her](#).

Dagsværdimåling og oplysninger herom (IFRS 13)

ESMA henleder opmærksomheden på følgende specifikke elementer i relation til dagsværdimåling:

- Risiko for manglende opfyldelse (*non-performance risk*) - dagsværdien af en forpligtelse skal afspejle risikoen for manglende opfyldelse, som blandt andet omfatter virksomhedens egen kreditrisiko. ESMA bemærker, at denne præcisering især er relevant for virksomheder, der indgår afledte finansielle instrumenter/derivater. Ved måling af dagsværdien af en forpligtelse relateret til et afledt finansielt instrument skal virksomheden - i værdien af derivatet - tage højde for ændringer i risikoen for manglende opfyldelse (*Debit Value Adjustment – DVA*) for herved at tage hensyn til egen kreditrisiko. ESMA påpeger samtidig behovet for at tage hensyn til kreditrisikoen vedrørende modparten (*Credit Valuation Adjustment - CVA*) ved opgørelse af dagsværdien af finansielle in-

strumenter og at give oplysninger om modpartsrisikoen, hvis effekten heraf på dagsværdiopgørelserne er væsentlig.

- Beregningsenhed (*unit of account*) - idet IASB for øjeblikket har nogle drøftelser om fastlægnings af beregningsenheden forventer ESMA at virksomhederne indtil videre oplyser hvorledes de er kommet frem til den valgte beregningsenhed (fx om der er taget hensyn til en ”kontrolpræmie”).
- Oplysninger – formålet med oplysningskravene i IFRS 13 er at gøre det muligt for regnskabslæser at forstå de værdiansættelsesmetoder og de input, der anvendes ved måling af dagsværdi samt at forstå hvorledes dagsværdimålinger, der i væsentlig grad er baseret på ikke-observerbare input (level 3), påvirker resultat eller anden totalindkomst. ESMA understreger generelt behovet for at medtage relevante oplysninger til at opfylde formålet, herunder også når virksomhedens vurdering er baseret på eksterne værdiansættelser.

IFRS 13 kræver oplysning om på hvilket niveau i dagsværdihierarkiet de forskellige dagsværdimålinger er indplaceret, uanset om det er indregnede eller noteoplyste beløb. Jo flere ikke-observerbare data der indgår i målingen af dagsværdi, jo vigtigere er det for regnskabslæser at de tilhørende usikkerheder er klart oplyst. ESMA understreger betydningen af fuldstændige og klare oplysninger om aktiver og passiver, hvor opgørelsen af dagsværdi er klassificeret i niveau 3, herunder en uddybende beskrivelse af følsomheden over for ændringer i de ikke-observerbare input hvis en ændring heri kan medføre en væsentlig anderledes dagsværdi.

Oplysninger om anvendt regnskabspraksis samt regnskabsmæssige vurderinger og skøn (IAS 1)

ESMA forventer at virksomhederne fokuserer på kvaliteten og fuldstændigheden af oplysninger, der er relevante for virksomhedens årsregnskab. Det kræver at der er tale om virksomhedsspecifikke oplysninger og ikke fx omfattende citater fra selve IFRS, som ikke afspejler de særlige omstændigheder i virksomheden, ikke er relevant for den, eller vedrører uvæsentlige forhold. ESMA nævner følgende oplysningskrav, hvor man erfaringsmæssigt mener kvaliteten kan forbedres:

IAS 1:117	Oversigten over væsentlige anvendt regnskabspraksis. ESMA bemærker, at anvendt regnskabspraksis kan anføres i den for virksomheden mest hensigtsmæssige rækkefølge startende med det væsentligste/mest relevante og med fremhævnings af de valg, virksomheden har foretaget i det tilfælde, hvor IFRS indeholder valgmuligheder.
IAS 1:122	ESMA forventer, at virksomhederne oplyser om de vurderinger, ledelsen har foretaget vedrørende anvendt regnskabspraksis, og som har den mest væsentlige indvirkning på de i årsregnskabet indregnede beløb.
IAS 1:125	Bestemmelsen kræver oplysning om skønsmæssig usikkerhed på balancedagen, som indebærer en betydelig risiko for at der kan ske en væsentlig regulering af den regnskabsmæssige værdi af aktiver/forpligtelser inden for det næste regnskabsår. ESMA

	minder om, at disse oplysninger bør gennemgås regelmæssigt for at sikre, at de altid er relevante i forhold til det konkrete regnskab.
IAS 1:25	ESMA minder om, at det skal oplyses hvis usikkerhed om begivenheder og forhold kan rejse tvivl om virksomhedens evne til at fortsætte som going concern.
IAS 1:129	ESMA forventer at der gives oplysning om de regnskabsmæssige værdiers følsomhed over for de metoder, forudsætninger og skøn, der ligger til grund for beregningen af værdierne, herunder årsagerne til denne følsomhed.
IAS 8:30	ESMA minder om, at oplysninger om vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte standarder, er relevant hvis enten den nye standard kan have en væsentlig indvirkning på regnskabet eller hvis indvirkningen ikke kendes (IAS 8:31).

Måling af finansielle instrumenter og oplysning om tilhørende risici (IAS 39 og IFRS 7)

ESMA mener, at følgende temaer er særligt relevante for årsregnskaberne pr. 31.12.2013:

- Generelle oplysningskrav - hvis virksomheden har en væsentlig eksponering i finansielle instrumenter forventer ESMA at virksomheden følger kravene i IFRS 7:31 og inkluderer relevante kvantitative og kvalitative oplysninger som gør det muligt for regnskabslæser at vurdere arten og omfanget af risici vedrørende disse finansielle instrumenter, værdiansættelsen af disse samt en analyse der viser koncentrationen af relevante risikoeksponeringer.
- Nedskrivning af finansielle aktiver, praksis for henstand samt kreditrisiko - det skal ved udgangen af hver regnskabsperiode vurderes, om der er objektive indikationer på at et finansielt aktiv er værdiforringet. ESMA påpeger, at virksomhederne skal tage hensyn til alle tilgængelige oplysninger på balancedagen med henblik på at fastslå, om der er tegn på værdiforringelse, og om der er indtruffet begivenheder som kan have en negativ indvirkning på pengestrømmene fra finansielle aktiver samt oplyse om skønsmæssige vurderinger relateret til indregning af værdiforringelse.

ESMA har erfaret, at der er divergerende praksis med hensyn til regnskabsmæssig behandling af henstand og har derfor arbejdet sammen med andre myndigheder med henblik på bedre konsistens, se ESMA Public Statement "[Treatment of Forbearance Practices in IFRS Financial Statements of Financial Institutions](#)". Selvom ESMA noterer at der er sket forbedringer i oplysningsniveauet er der stadig plads til forbedringer. Især forventer ESMA at virksomhederne giver kvantitative oplysninger om virkningerne af henstand, så regnskabslæserne kan vurdere omfanget af nedskrivninger på finansielle aktiver, hvor der er bevilget henstand samt indvirkningen på årsregnskabet.

Oplysningskravene i IFRS 7 skelner mellem kreditkvaliteten af finansielle aktiver, som hverken er forfaldne eller værdiforringede (IFRS 7:36(c)), forfaldne, men ikke værdiforringede (IFRS 7:37(a)) og dem, der individuelt er vurderet værdiforringet (IFRS 7:37(b)). Klare og gennemsigti-

Deloitte

ge oplysninger for hver af disse kategorier er nødvendige for at opfylde IFRS 7's krav, tillige med en klar beskrivelse af anvendt regnskabspraksis for nedskrivning.

- Likviditetsrisiko - ESMA forventer at virksomhederne oplyser om likviditetsrisici på et detaljeringniveau der svarer til risikoprofilen, så regnskabslæser forstår likviditetsrisikoen og finansieringsbehovet og udviklingen heri over tid (IFRS 7:39 samt IFRS 7:B11 og IFRS 7:B11E).

ESMA opfordrer desuden virksomhederne til at tydeliggøre sammenhængen mellem de forskellige oplysninger om likviditetsrisiko og finansiering.

Se også omtalen af fokusområdet for 2012 [her](#).

Deloitte

19. november 2013